

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 24 august 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2022, declarate de avocatul Ruslan Cimpoi și de inculpatul

Varavva Ivan XXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare</i> <i>14.06.2021 - 24.08.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>11.01.2022 - 20.04.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>22.08.2022 - 16.11.2022.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 24 august 2021, Varavva Ivan a fost condamnat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal la 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la 03.04.2021.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Gaidai Alexandr prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei, și în folosul statului cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare medico-legale în sumă de 14.418 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Varavva Ivan, la 03 aprilie 2021, orele 02:00, aflându-se în ap. nr. XXX, amplasat în blocul locativ de pe adresa mun. Chișinău, str. XXX, manifestând intenția să-l omoare pe Gaidai Alexandr, dându-și

seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, profitând de faptul că Gaidai Alexandr era în stare de ebrietate și a adormit în apartamentul nominalizat supra, a luat un cuțit de bucătărie și o lamă de la cuțit, după care i-a aplicat două lovituri în regiunea gâtului, care este o regiune vitală a corpului uman.

În rezultatul acțiunilor sale, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXX din 19 aprilie 2021, inculpatul i-a cauzat lui Gaidai Alexandr „plăgi tăiate la nivelul gâtului pe stânga și regiunea mandibulară pe dreapta, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală ușoară”, însă fapta nu și-a produs efectul, din cauze independente de voința lui Varavva Ivan și anume faptul că Gaidai Alexandr a părăsit locuința, fiind preluat ulterior de serviciul de asistență medicală urgentă și transportat la IMSP Institutul de Medicină Urgentă, situat pe adresa mun. Chișinău, str. Toma Ciorbă 1, pentru acordarea primului ajutor medical.

Instanța a reținut că inculpatul a declarat că partea vătămată a vrut să-l lovească, dar s-a ferit și nu a fost lovit. Acesta a fost un moment spontan, după care s-a dus la balcon unde erau 2 cuțite, din care unul fără mâner, pe care le-a luat în ambele mâini și s-a năpustit asupra lui, punându-i cuțitele la gât și totodată cu mâinele îl ținea, spunându-i să se ducă din casa sa, deoarece era înfuriat. În timpul acesta, Gaidai Alexandr s-a smuncit ca să încerce să iasă din mâinile sale, zicând că pleacă, iar când s-a dus spre ușă să se încalțe, a văzut că curgea de la el sânge. I-a spus atunci că are trusa medicală și i-a dat un bint. Alexandr a luat tefonul și l-a pus singur la gât, spunând că pleacă. Nu ține minte cine i-a deschis ușa, fie el personal sau victima singură, dar la poliție i-a spus că probabil Alexandr singur s-a zgâriat la cuțit când se smulgea din mâinile sale. După ce Alexandr a ieșit, el a șters podeaua. Avea o căldare cu apă și a șters picăturile de sânge, care erau în cameră. Nu a avut de gând să-l ucidă pe Gaidai.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate, inclusiv:

declarațiile părții vătămate Gaidai Alexandr, că a trăit în apartamentul lui Varavva I. undeva 10 zile, astfel pe 02 aprilie 2021 au stat împreună, au băut 2 sticle de vodcă, apoi el s-a dus să se culce, el a rămas să se uite la televizor. Ulterior a auzit ușa, Varavva I. a venit și i-a spus cuvintele „acum primește ce este al tău” și când s-a trezit, i-a înfipt cuțitul în gât. El s-a ridicat și a scos singur cuțitul. Despre a doua lovitură nu-și amintește. Mânerul de la ușă era stricat și el l-a rugat să deschidă ușa la care acesta a zis că nu deschide și i-a repetat să deschidă ușa pentru că dacă nu face asta, dimineața va fi numai sânge la el și atunci a acceptat, după care i-a deschis ușa. În continuare, a ieșit afară, unde stătea o mașină și el a rugat să sune la ambulanță. Aproximativ cu 3 zile înainte de aceasta, Varavva I. i-a spus că sforăie noaptea și nu a putut dormi 3 zile din cauza sa și poate să-i mulțumească că el nu-l taie, dar inculpatul așa și a procedat peste 3 zile când dormea. Starea sa după acest caz este că are somnolență permanent, mereu se teme de oameni, totodată are pretenții față de inculpat, sub formă de prejudiciu moral în sumă de 50 000 lei, pentru ce înaintează și cerere în acest sens. Varavva I. în apartament nu i-a dat tefon sau ceva să pună la rană, iar el ținea cu mâna acolo și nu-și amintește dacă i-a dat cineva tefon, într-adevăr are

probleme și sforăie. Își amintește că a fost sunată ambulanța, care a venit, dar poliția nu știe exact dacă a fost acolo. Inculpatul i-a deschis ușa pentru a ieși să cheme ambulanța, din motiv că i-a spus că va fi un cadavru la el și sânge dacă nu-i deschide. În acea seară, începând cu orele 14:00, ei au băut undeva o sticlă de vodcă în doi și astfel Varavva I. tot era în stare de ebrietate. Inculpatul dormea pe pat, iar el la podea în aceeași cameră, mai exact dormea pe saltea în partea stângă și inculpatul în partea dreaptă pe pat din aceeași cameră. Până la aplicarea loviturii cu cuțitul, certuri nu au fost, au băut și el s-a dus să se culce, după care își amintește că Varavva I. i-a aplicat o lovitură, dar a înțeles pe urmă că au fost 2 lovituri și consideră că i-a aplicat lovitura cu cuțitul pentru că el sforăia. În spital s-a aflat 4 zile și crede că inculpatul a vrut să-l omoare;

declarațiile martorului Ganja Mihail, că activând la acel moment ca taxist, a venit un om care se ținea de gât și se vedea sânge, care a cerut cineva să cheme ambulanța. Până la sosirea ambulanței, a întrebat ce s-a întâmplat și a spus că l-a tăiat un cunoscut, adăugând că el arăta necultural și până la venirea ambulanței, el deja își pierduse cunoștința. Ei vreun ajutor nu i-au acordat, dar i-au propus să-și pună tefonul și după ce a venit ambulanța, au plecat acasă. Tefonul pe care îl avea aplicat Alexandru la rană, îl avea cu el. Pe tefon se vedea mult sânge și este greu să spună în ce stare era partea vătămată, dar acesta era foarte emoționat;

declarațiile martorului Ninicu Oleg, că a fost implicat în serviciul de menținere a ordinii publice împreună cu colegul Mangîr Evgheni, cu echipajul MAI 1008. Apropiindu-se de această persoană, care era poziționată așezat, din regiunea gâtului și din gură curgea foarte mult sânge. Încercând să discute cu dumnealui pentru a afla ceva declarații de cele întâmplate, acesta nu prea putea comunica din motiv că avea scurgere de sânge. Colegul său a rămas cu această persoană ca să stabilească careva circumstanțe despre cele întâmplate, iar el împreună cu echipajul MAI 1137, s-au deplasat după urmele de sânge, care erau la fiecare aproximativ 15 m și s-au dus până pe str. XXX, dar etajul și apartamentul nu și-l mai amintește. După ce a verificat tot blocul, nu a fost depistată nici o persoană suspectă, iar între timp colegul său, Mangîr Evghenii a rămas la fața locului, care a solicitat ambulanța și grupa operativă din cadrul IP Buiucani pentru documentare. Deja, la fața locului, ajungând grupa operativă, au rămas să documenteze, iar el cu colegul s-au deplasat spre patrulare, pentru a depista persoana bănuită de comiterea infracțiunii. Astfel, patrulând pe str. Calea Ieșilor, vis-a-vis de IP Buiucani, a observat o persoană de gen masculin, care le-a părut suspectă și speriată, iar apropiindu-se de acesta și întrebându-l ce caută la așa oră târzie în stradă, dumnealui a răspuns că a ucis un om, după care imediat a fost condus în inspectorat pentru identificare și predat ofițerului de serviciu pentru documentare, iar ei s-au deplasat în sector mai departe;

declarațiile martorului Mangîr Evgheni, că avea răni adânci, curgea sânge pe gură, pe gât și nu-i putea opri sângele, fiind ambudentă de sânge, astfel a folosit toată trusa medicală pentru a-i acorda ajutor medical, iar colegul s-a dus după urmele de sânge în curte, dar nu a depistat pe nimeni, apoi s-a apropiat și ambulanța care a luat persoana. După ceva timp, a patrulat sectorul și peste drum, pe str. Calea Ieșilor 12, a observat o persoană suspectă, abătută, stresată, pe care întrebând-o ce s-a întâmplat,

acesta a comunicat cu un glas scăzut și pierdut că se numește Varavva I. și că în seara aceasta, a omorât un om, după care ei au trecut drumul și l-au predat ofițerului de investigații să verifice informația;

declarațiile martorului Buga Marin, că raportul în cauză pe numele lui Gaidei Alexandru a fost întocmit de el personal, regiunea anatomică unde au fost cauzate leziunile menționate este o regiune în care sunt poziționate organe vitale cum ar fi artera carotidă, vena jugulară, lezarea cărora ar prezenta pericol pentru viață, însă în cazul menționat, aceste organe nu au fost lezate;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03 aprilie 2021, cu anexă foto, potrivit căruia a fost examinat locul depistării victimei pe str. XXX, de la intersecția cu str. Alba Iulia, precum și cu permisiunea inculpatului Varavva I. a fost examinată locuința nr. XXX amplasată pe str. XXX, în cadrul căreia au fost ridicate urme de substanță de culoare brun-roșietică din spațiul public și din locuință, iar din apartamentul inculpatului au mai fost ridicate o cârpă cu urme de substanță similare, o porțiune de materie de pe salteaua din odaie cu urme biologice similare, iar de pe masa de la balconul locuinței nominalizate supra un cuțit și o lamă;

raportul de expertiză judiciară nr. 2XXX din 19 mai 2021, potrivit concluziilor căruia, sângele victimei Gaidai Alexandr se atribuie grupei Oalfabeta/0(I), iar în spălăturile și fragmentele din petele de pe țesăturile sintetice, de pe cele patru fragmente de vată, țesătură și cuțit, lama cuțitului și maioul, ridicate din apartament nr. XXX, de pe str. XXX, mun. Chișinău, a fost depistat sânge uman, în care s-a constatat antigenul (H), ce corespunde grupei Oalfa, beta și astfel proveniența sângelui depistat din aceste pete de la Gaidai Alexandr, nu se exclude. De asemenea, în spălăturile de pe mânerul cuțitului a fost depistat sânge, a cărui determinare a apartenenței de specie, nu a fost posibil de stabilit din cauza cantității insuficiente de proteină în el;

raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 19 aprilie 2021, potrivit concluziilor căruia, la studierea documentelor medicale prezentate pe numelui Gaidai Alexandr, născut în XXX, s-au constatat „plăgi tăiate la nivelul gâtului pe stânga și regiunea mandibulară pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară, iar regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale prezentate, sunt accesibile pentru mâna proprie, însă nu sunt caracteristice pentru autoprovocare;

raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 21 aprilie 2021, potrivit concluziilor căruia, inculpatul Varavva I. nu suferă de vreo maladie psihică și este fără dereglări psihice, la momentul săvârșirii infracțiunii ce i se impută, tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, avea capacitatea de a-și da seama și dirija cu acțiunile sale, deci a acționat cu discernământ, iar în caz dacă în instanța de judecată va fi probată vinovăția lui Varavva I., experții judiciari psihiatri pledează ca ultimul să fie recunoscut responsabil de fapta ce i se impută, totodată conform stării psihice, acesta nu prezintă pericol pentru societate și nu necesită aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical;

corpuri delictive, ridicate la 03 aprilie 2021, în cadrul efectuării cercetării la fata locului, recunoscute în acest sens prin ordonanța din 21 mai 2021 și transmise în Camera de păstrare a corpurilor delictive a IP Buiucani a DP mun. Chișinău, conform chitanței nr. 124 (f.d. 48-50): a) două tifoane îmbibate cu substanță brună-roșietică împachetate și sigilate în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 1; b) un tifon cu substanță brună-roșietică împachetat și sigilat în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 2; c) un tifon cu substanță brună-roșietică împachetat și sigilat în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 3; d) un tifon cu substanță brună-roșietică împachetat și sigilat în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 4; e) un tifon cu substanță brună-roșietică împachetat și sigilat în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 5; f) un fragment din material cu substanță brună-roșietică împachetat și sigilat în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 6; g) un cuțit de bucătărie și o lamă de cuțit împachetate și sigilate în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 7; h) o cârpă cu substanță brună-roșietică împachetată și sigilată în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 8.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

Respectiv, în mod evident, s-a constatat fapta prejudiciabilă privind lipsirea de viață a victimei, care nu și-a atins scopul, avându-se în vedere aspectul volitiv și intelectual la săvârșirea infracțiunii, ce presupun că inculpatul a dorit și a admis că în rezultatul manoperelor sale, poate fi lipsit de viață partea vătămată. La caz, circumstanțele enumerate se identifică prin declarațiile personale ale părții vătămate Gaidai Alexandr, care indică în ședință de judecată, precum și la urmărirea penală că într-adevăr au servit ambii băuturi alcoolice în ziua respectivă și consideră că se aflau în stare de ebrietate. Inculpatul l-a amenințat anterior cu omorul, în cazul când victima nu se va opri din „sforăit” ce denotă motivul infracțiunii comise, dar și existența unui conflict iscat între participanți.

În continuare, Varavva I. a venit și i-a spus cuvintele „acum primește ce este al tău”, iar când s-a trezit, i-a înfipt cuțitul în gât, din care instanța reține o acțiune directă îndreptată spre lipsirea de viață a victimei, care crează un pericol iminent vieții acestuia, având în vedere că lovitura a fost aplicată cu ajutorul unui obiect tăietor, la caz de un cuțit, și într-o zonă vitală, adică în regiunea gâtului.

Subsecvent, fapta prejudiciabilă sub formă de încercare a aplicării unei arme albe este una concretizată de către inculpat, manifestată prin acțiunile sale directe determinate de îndreptare și lovire cu cuțitul în direcția părții vătămate, într-o zonă vitală, dar și din expunerea verbală despre intenția de a-l omorî.

Astfel, cu referire la existența unui pericol real de realizare a acestei amenințări, acesta este manifestat prin apariția la victimă a sentimentului de frică pentru viața sa (condiția subiectivă), cât și apariția reală a pericolului (condiția obiectivă).

Or, în aceste condiții, precum în speță, o amenințare și folosire a unui cuțit spre cauzarea directă unor leziuni corporale în zona vitală, precum cea a gâtului se califică ca fiind una reală, care nu poate pune la dubii varianta imposibilității cauzării unor

consecințe ireversibile pentru viața persoanei, or faptul că prin utilizarea unei arme albe se poate cauza moartea ori rănirea gravă a persoanelor, reprezintă deja un fapt notoriu, care nu poate fi pus la îndoială.

În acest sens, prin prisma declarațiilor părții vătămate că inculpatul, în momentul aplicării loviturilor lui Gaidai Alexandr cu un obiect tăietor, trebuia și putea să prevadă posibilitatea survenirii decesului victimei, fapt care în consecință nu este absolut negat de însăși inculpat, acesta invocând doar o încercare de apărare de la pretinse acțiuni ilegale ale victimei.

În consecutivitate, partea vătămată indică circumstanțe relevante și veridice cazului examinat, or declarațiile acestuia nu au fost contrare altor mijloace de probă administrate în proces sau declarațiilor martorilor audiați.

La caz, declarațiile martorului Ganja Mihail, că aflându-se în mașină, în adiacentul străzii Alba Iulia la intersecție cu str. XXX din sect. Buiucani, activând în acel moment în calitate de conducător auto al unui serviciu de taxi și cu el mai aflându-se alte 2 persoane, fiind totodată o persoană neinteresată la caz, confirmă că a venit un om care se ținea de gât și era însângerat, iar în consecință a cerut să cheme ambulanța, ceea ce a și făcut, adăugând că era conștient la venirea poliției și inconștient la venirea ambulanței.

În același context, martorii Ninicu Oleg și Mangâr Evgheni, angajați ai poliției care s-au prezentat primii la apelul lui Ganja Mihail susțin aceleași circumstanțe, specificând faptul că victima avea scurgeri abundente de sânge din regiunea gâtului și gurii și infirmă astfel faptul că victima ar fi putut avea scurgeri de sânge din nas sau alte zone, precum și unanim confirmă faptul că partea vătămată nu putea comunica din aceleași motiv al sângerării abundente.

În continuare, la caz, inculpatul descalifică cele expuse de martorii în proces și partea vătămată, iar contrar acestora susține poziția sa în contextul săvârșirii acțiunilor în limitele unei legitime apărări față de anumite acțiuni violente ale victimei, indicând că ultimul a încercat să-l atace cu pumnul, de la ce s-a eschivat, iar ulterior a reușit să se deplaseze la balcon, să ia un cuțit și o lamă de cuțit, să revină și să-l amenințe pe Gaidai Alexandr, circumstanțe care în consecutivitatea descrisă de inculpat, nu pot determina o eventuală legitimă apărare, mai mult, aceste explicații sunt însoțite de incertitudini, care nu au fost confirmate prin mijloace de probă.

Sub acest auspiciu, potrivit art. 36 alin. (2) Cod penal, este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat.

Astfel, la caz noțiunea de bază este atacul, privit ca acțiunile sau comportarea violentă a victimei îndreptată împotriva inculpatului.

Totodată, aceasta sursă definește condițiile atacului, enumerate în textul normei privind legitima apărare, conform căreia atacul trebuie să fie direct, imediat, material și real, precum și să pună în pericol grav valorile apărate.

Existența unui pericol grav reprezintă în acest mod condiția că legitima apărare fiind un drept al persoanei, acesta necesită să nu fie unul abuziv și exercitat în anumite limite.

În aceste condiții, chiar și în ordinea expusă de inculpat, caracterul exclusiv abuziv al acțiunilor ultimului în vederea realizării unei pretinse apărări împotriva unor acțiuni pretins violente ale victimei, or aplicarea unei lovituri cu un obiect înțepător-tăietor într-o zonă vitală, calificate drept periculoase pentru viață, nu se pot încadra în limitele legitimei apărări.

Mai mult ca atât, chiar dacă ar fi existat un atac, inculpatul a avut posibilitatea de a se eschiva de la acțiunile pretins violente ale victimei, nefiind constatate probe privind privarea acestuia de libertate, de agresiune a sa, iar acesta a avut posibilitatea de a solicita imediat ajutor după comiterea infracțiunii și să fie constatate urmările prejudiciabile invocate.

Concomitent, s-a apreciat critic cum inculpatul, pretinzând a fi în situația unui atac direct, iminent și real îndreptat în adresa vieții și sănătății sale, a reușit să se deplaseze singur la balcon, fără a fi urmărit și lovit de victimă, să ia un cuțit și o lamă, după care a revenit și eventual le-a pus pe ambele la gâtul părții vătămate, care în consecință s-ar fi tăiat singur.

Tot aici, elucidând criteriile clare și obiective a legalității acțiunilor întreprinse în pretinsa stare de legitimă apărare, potrivit doctrinei, două categorii de condiții în lipsa cărora legitima apărare este inexistentă în acest caz: condițiile ce țin de atac (care determină existența stării de legitima apărare) și condițiile ce țin de apărare (care determină legalitatea acțiunilor celui atacat).

Astfel, cu privire la condițiile atacului, instanța neagă că în privința inculpatului a existat un atac cu aplicarea violenței, or din mijloacele de probă administrate nu denotă nici o circumstanță obiectivă care ar veni să confirme versiunea inculpatului.

Mai mult ca atât, chiar dacă există o probabilitate de cauzare a leziunilor nominalizate anume în timpul și circumstanțele indicate, în aceste condiții, analizate în cumul cu circumstanțele enumerate supra, cu motivele eschivării sale ulterioare și personalitatea inculpatului, determină aprecierea critică a poziției sale de apărare privind necesitatea de a-și proteja integritatea sa corporală sau viața.

Similar, inculpatul își contrazice propriile argumente când indică despre faptul că a pus cuțitele la gât și totodată cu aceleași mâini îl ținea, spunându-i să se ducă din casa sa.

Reieșind din cele expuse, s-a constatat anume inexistența unui atac real și imediat în adresa inculpatului din motivele sus-indicate și în concluzie au fost respinse alegațiile inculpatului, considerându-le doar ca o formă de apărare în vederea evitării răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave.

Astfel, inculpatul, acceptând să ofere declarații, nu a reușit să explice de ce nu s-a apropiat de mașinile cu girofar, precum și a eșuat lamentabil în a oferi un motiv rezonabil pentru necesitatea de a ascunde urmele infracțiunii, argumente care denotă cunoașterea cu bună știință despre săvârșirea anume a unei fapte cu un grad de gravitate sporit.

Mai mult, din declarațiile martorilor Ninicu Oleg și Mangîr Evgheni, ultimii l-au depistat pe inculpat nu la încercarea de a se denunța la poliție, dar în timpul plimbării prin adiacent, ce denotă că ultimul urmărea doar scopul de a se informa despre situația

cazului dedus judecății, iar fiind depistat de angajații de poliție, a comunicat că a ucis un om.

În acest mod, sunt apreciate critic poziția procesuală a inculpatului Varavva Ivan cu privire la recunoașterea parțială a circumstanțelor de fapt, însă cu tăgăduirea vinovăției, iar ultimul a ales metodele sale de apărare, astfel încercând să se eschiveze de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

De asemenea, în susținerea versiunii înainte de partea vătămată și în detrimentul celor expuse de inculpat, în rezultatul procesului verbal de cercetare la fața locului din 03 aprilie 2021, cu anexă foto, a fost examinat locul depistării victimei pe str. XXX, de la intersecția cu str. Alba Iulia, fiind relevate urme evidente victimei, precum și cu permisiunea inculpatului a fost examinată locuința nr. XXX amplasată pe str. XXX, ce aparține în posesie ultimului, în cadrul căreia au fost ridicate urme de substanță de culoare brun-roșietică, o cârpă, o porțiune de materie de pe salteaua din odaie, unde a dormit partea vătămată, iar de pe masa de la balconul locuinței nominalizate supra un cuțit și o lamă de cuțit, care în rezultatul expertizării biologice, conform raportului nr. XXX din 19 mai 2021, s-a constatat pe suprafața acestora urme de sânge uman, în care s-a constatat antigenul (H), ce corespunde grupei Oalfa, beta și astfel proveniența sângelui de la Gaidai Alexandr nu se exclude.

În acest mod, porțiunea de materie ridicată cu urme de sânge caracteristic victimei denotă într-adevăr situația că ultimul a fost lovit în timpul aflării sale pe saltea, de la care a și fost extrasă porțiunea textilă, iar mai mult, instanța, analizând imaginile nr. 29 și 30 anexe la procesul verbal de cercetare la fața locului din 03 aprilie 2021, s-a confirmat și din punct de vedere obiectiv cele relatate de Gaidai Alexandr, inclusiv în cadrul confruntării la faza urmăririi penale, când acesta indică că lovitura a avut loc în timp ce dormea pe saltea, cu capul spre ușa de la balcon și au fost respinse astfel argumentele inculpatului că incidentul a avut loc, eventual în timpul aflării într-o poziție ortostatică a ambelor persoane.

La fel, urmele de sânge îmbibate în cârpa ridicată, denotă cert că inculpatul a încercat să ascundă urmele infracțiunii comise, iar urmele de sânge provenit de la victimă de pe lama și lama cuțitului ridicate, expuse prin imaginile 36, 37 și 38 din anexa la procesul verbal de cercetare la fața locului, susțin utilizarea anume a acestor arme albe la săvârșirea infracțiunii.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXX din 19 aprilie 2021, la studierea documentelor medicale ale lui Gaidai Alexandr, de către expertul judiciar s-au constatat „plăgi tăiate la nivelul gâtului pe stânga și regiunea mandibulară pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate”.

Astfel, din expertiza medico-legală, s-a stabilit cu certitudine că victimei i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de plagă tăiată în zona gâtului, regiune vitală a organismului uman, provocate anume în rezultatul utilizării unui obiect tăietor, care obiectiv, din circumstanțele cazului și probele analizate anterior se reflectă într-o lamă de cuțit și un cuțit propriu-zis.

Concomitent, leziunile cauzate au fost calificate drept vătămare corporală ușoară și chiar dacă sunt accesibile pentru mâna proprie, acestea însă nu sunt caracteristice

pentru autoprovocare, iar mai mult prin expresia „posibil în timpul și circumstanțele indicate”, denotă că expertul judiciar statuează asupra apariției urmărilor, conform faptei descrise în ordonanța de dispunere a expertizei, conformă de altfel învinuirii aduse prin actul de acuzare.

În susținerea aceluiași teze, declarațiile expertului medico-legal Marin Buga, audiat în condițiile martorului în ședință de judecată, care, în contextul expertizei medico-legale, desfășurată de acesta în temeiul ordonanței organului de urmărire penală, a susținut concluziile dispuse, precizând că regiunea anatomică unde au fost cauzate leziunile menționate, este o regiune în care sunt poziționate organe vitale cum ar fi artera carotidă, vena jugulară, lezarea cărora ar prezenta pericol pentru viață.

Respectiv, faptul că încercarea unei lovituri cu un obiect tăietor, la caz un cuțit, direct într-o zonă vitală a corpului victimei denotă exclusiv dorința la momentul respectiv de a lipsi de viață persoana, iar faptul că nu au fost lezate cu acest obiect organe vitale cum ar fi artera carotidă sau vena jugulară, descrise de expertul judiciar, reprezintă niște circumstanțe independente de voința faptuitorului Varavva Ivan, care în final au fost și apreciate drept vătămări ușoare, dar în eventualitatea lezării acestora, persista un pericol real pentru viața persoanei.

În aceste condiții, s-a constatat că inculpatul a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, care în speță este format din relațiile sociale cu privire la viața persoanei.

Obiectul material al infracțiunii în cauză îl reprezintă corpul uman, care sub acoperirea fortunei nu a decedat, nefiind lezate organele sale vitale, persoana căruia în consecință reprezintă și victima infracțiunii cercetate, adică Gaidai Alexandr.

Analizând latura obiectivă a componenței infracțiunii incriminate lui Varavva Ivan, acțiunea făptuitorului este manifestată având la bază relații sociale, adică în urma unui conflict iscat între partea vătămată Gaidai Alexandr și inculpat și care se comprimă prin descrierea în calitate de semne distincte în: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acțiunea de lipsire ilegală de viață a altei persoane; b) urmările prejudiciabile – moartea cerebrală a victimei; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

La caz, inculpatului i se incriminează comiterea faptei în formă de tentativă la infracțiune și astfel, latura obiectivă a infracțiunii în speță sub forma unui fapt tentat va corespunde cerințelor a două serii de dispoziții din Codul penal: a) din partea generală – care definesc tentativa; b) din partea specială – care definesc infracțiunea concretă.

În acest mod, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 27 Cod penal, potrivit cărora se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul, or, inculpatul a întreprins o acțiune direct îndreptată spre privarea de viață a victimei, care nu și-a produs efectul, în legătură cu nelezarea organelor vitale din zona plăgii, de altfel cu șansă pentru Gaidai Alexandr.

De asemenea, acțiunile ulterioare ale inculpatului privind lipsa de inițiativă pentru a-și aduce la finalitate intenția, nu pot fi considerate drept o lipsă de tentativă

sau o renunțare la săvârșirea infracțiunii, în condițiile în care acesta și-a manifestat deja intenția de a-l lipsi pe victimă de viață și a întreprins o acțiune direct îndreptată în acest sens, lovind cu un obiect tăietor într-o zonă vitală a corpului uman al părții vătămate.

La fel, în cazul infracțiunilor materiale, va exista tentativă atunci când urmarea prejudiciabilă prevăzută de norma incriminatoare: a) nu a survenit; b) a survenit dar nu în volum deplin; c) a survenit dar alta decât cea cuprinsă de intenția făptuitorului; d) a survenit dar latura obiectivă nu este integral realizată și prin urmare, evenimentele ulterioare denotă circumstanțe distincte de fapta prejudiciabilă comisă sau o conjunctură epuizată a speței.

În continuare, din conținutul raportului de expertiză judiciară nr. XXX din 19 aprilie 2021, coroborat cu declarațiile părții vătămate și probele materiale, instanța conchide că fapta prejudiciabilă a fost comisă prin aplicarea unei lovituri cu un obiect înțepător-tăietor reflectat într-un cuțit și o lamă de cuțit cu semne de confecționare industrială, care au format pe corpul victimei urmări prejudiciabile sub formă de plăgi tăiate la nivelul gâtului pe stânga și regiunea mandibulară pe dreapta, iar între leziunile corporale depistate și fapta comisă este legătură cauzală directă.

La caz, fiind întreruptă infracțiunea la etapa de tentativă, juridic nu pot fi reținute urmările prejudiciabile caracteristice infracțiunii prevăzute la art. 145 Cod penal, fiind incidente pentru încadrarea juridică aprecierea probelor doar prin prisma acțiunii de comitere a faptei prejudiciabile și raportarea la norma generală a art. 27 Cod penal, restul urmărilor reținute la caz, fiind doar elemente obiective în scopul demonstrării existenței faptei și a vinovăției inculpatului.

În calitate de instrument (obiectul înțepător-tăietor) al săvârșirii infracțiunii, autorul a utilizat un cuțit și o lamă de cuțit, depistate în cadrul cercetării la fața locului la domiciliul inculpatului, cu urme de sânge uman caracteristic părții vătămate.

Mai mult ca atât, inculpatul confirmă indirect circumstanțele de fapt imputate acestuia și descrise supra atât în ședință de judecată cât și în faza urmăririi penale, inclusiv în cadrul audierii sale, în special când acesta descrie faptul că victima locuia în domiciliul acestuia, că au consumat împreună băuturi alcoolice, că a avut loc un conflict între ei, că a utilizat cuțitul și lama de cuțit depistate ulterior în cadrul cercetării la fața locului și chiar inclusiv că au fost puse la gâtul victimei, infirmând însă restul circumstanțelor prin care se învinuiește de aplicarea unei lovituri victimei și susținând că de facto doar a încercat să se apere de victimă, ultimul care l-a agresat fizic inițial.

Subsecvent, prin raportul de expertiză judiciară medico-legală psihiatrică, se constată că potrivit stării psihice, inculpatul Varavva I. este capabil să înțeleagă caracterul faptei săvârșite și este apt din punct de vedere psihic, atât la momentul comiterii infracțiunii, cât și la momentul desfășurării expertizei.

În continuare, omorul face parte din rândul infracțiunilor materiale, iar la etapa tentativei din speță, infracțiunea se consideră consumată din momentul când urmări au survenit, dar nu în volum deplin, ceea ce întregeste latura obiectivă a infracțiunii date.

Iar potrivit trăsăturilor laturii obiective pentru comiterea infracțiunii de omor trebuie să existe în elementul subiectiv al făptuitorului și să fie exteriorizată în același fel – intenția de a produce omorul.

Toate aceste circumstanțe, inclusiv recunoașterea de către inculpat a faptului că a utilizat armele albe examinate anterior, incontestabil probează că anume inculpatul este autorul infracțiunii incriminate.

Pe lângă acestea, inculpatul a promovat o conduită care denotă incontestabil dorința sa de lipsire de viață a victimei, or acesta a declanșat nemijlocit acțiunea în sensul cauzării morții, prin aplicarea unei lovituri cu un obiect tăietor într-o zonă vitală ce prezenta pericol real pentru viața persoanei, dar și a înlăturat ulterior unele impedimente în vederea prevenirii infracțiunii și/sau curmării acesteia, prin încercarea de a ascunde urmele infracțiunii și de a se interesa de desfășurarea în continuare a evenimentelor.

Cu referire la latura subiectivă, infracțiunea de omor este una intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat și determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, precum și din studierea caracterului relațiilor dintre victimă și inculpat, și în acest mod, acțiunile prejudiciabile ale inculpatului au fost îndreptate doar în direcția corpului victimei și exclusiv în scopul lipirii de viață a acestuia, ceea ce denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii.

Astfel, între inculpat și victimă într-adevăr s-au iscat niște relații de ostilitate, desfășurate de inculpat într-un conflict spontan, în cadrul căruia ultimul a dorit și a admis faptul omorului lui Gaidai Alexandr, motiv care denotă instanței certitudinea privind manifestarea intenției directe la săvârșirea infracțiunii.

În ordinea celor relevate și circumstanțelor de fapt al speței, sunt tratate critic declarațiile inculpatului precum că acesta nu a avut intenția de a-l omorî pe Gaidai Alexandr, ci pur și simplu de a se apăra, or s-a constatat cu certitudine că acțiunile inculpatului au fost cu intenție, instanța de judecată ajungând la concluzia că inculpatul nu a urmărit scopul de a speria victima, ci de a suprima viața acestuia, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale și prevăzând urmările acesteia.

Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

La caz, inculpatul Varavva Ivan a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației (f.d. 77) și este născut pe 17 iulie 1975, nu se află la evidența medicului psihiatru și se află la evidența medicului narcolog cu diagnosticul „consumator de substanțe narcotice (hașiș)” (f.d.79,81), întrunind astfel semnele subiectului infracțiunii incriminate. Mai mult ca atât, din conținutul raportului de expertiză judiciară nr. XXX din 21 aprilie 2021, inculpatul Varavva Ivan nu suferă de vreo maladie psihică și este fără dereglări psihice, iar la momentul săvârșirii infracțiunii ce i se impută, tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, avea capacitatea de a-și da seama și dirija cu acțiunile sale și deci a acționat cu discernământ, astfel că în caz dacă în instanța de judecată va fi probată vinovăția acestuia, experții judiciari psihiatri pledează ca ultimul să fie recunoscut responsabil de fapta ce i se

impută, totodată fiind menționat că potrivit stării psihice, acesta nu prezintă pericol pentru societate și nu necesită aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical.

Prin urmare, instanța consideră necesar ca Varavva Ivan să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27 și 145 alin. (1) Cod penal, reieșind din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială.

În condițiile specificate, instanța a conchis că în acțiunile inculpatului sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componentei de infracțiune prevăzute de art. 27 și 145 alin. (1) Cod penal, ca tentativa la omorul altei personae și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui la răspundere penală.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, cu intenție, care se pedepsește cu închisoare de la 10 la 15 ani, că potrivit art. 81 alin. (3) Cod penal, mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată, că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Ruslan Cimpoi a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal din motiv că fapta inculpatului întrunește elementele contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Apelantul a invocat că este inadmisibil să fie constatate totalitatea circumstanțelor importante cauzei penale în mod exclusiv în baza depozițiilor unei singure persoane Gaidai Alexandru.

Analizând versiunea expusă de către partea vătămată în raport cu cea expusă de către inculpat, se constată existența unor divergențe esențiale circumstanțelor de fapt, în care părții vătămate i-au fost provocate leziunile corporale, respectiv asupra intențiilor și motivelor care l-au determinat pe inculpat să folosească cuțitele de bucătărie împotriva părții vătămate.

Ținând cont că în cadrul urmăririi penale și nici a cercetării judecătorești nu a fost posibil de stabilit originea și de înlăturat divergențele dintre cele declarate de partea vătămată și cele declarate de inculpat, instanța, în vederea stabilirii adevărului în cauză, trebuia să stabilească circumstanțele de fapt prin raportarea declarațiilor divergente date de partea vătămată și inculpat în coroborare cu probele materiale administrate în cauză, în special prin analiza și coroborarea cu Raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 19.04.2021.

Depozițiile părții vătămate vin în contradicție cu concluziile expertului, care a întocmit Raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 19.04.2021 urmează a fi apreciate critic de instanță, ca fiind lipsite de veridicitate pentru că nu sunt coroborate și susținute cu alte mijloace de probe materiale.

Raportul de expertiză judiciară nr. 202I02D0611 din 19.04.2021 – reprezintă o probă pertinentă, concludentă și inutilă soluționării cauzei potrivit art. 101 Cod de procedură penală deoarece din analiza atât a concluziilor expertului expuse în cuprinsul raportului, cât și din analiza depozițiilor date de expert în calitate de specialist în cadrul ședinței de judecată, conchidem că se confirmă anume versiunea circumstanțelor de fapt descrise de către inculpat, respectiv, se infirmă ca neconforme cu realitatea depozițiile date de către partea vătămată Gaidai Alexandru, deoarece pe gâtul părții vătămate au fost depistate 2 plăgi tăiate una pe partea stângă și alta în regiunea mandibulară pe dreapta - de unde rezultă că versiunea lui Varavva Ivan privind fixarea a două cuțite la gâtul părții vătămate este adevărată, iar versiunea părții vătămate Gaidai Alexandru privind aplicarea unei singure lovituri cu cuțitul în gât de către Varavva Ivan este neadevărată. Plaga depistată pe gâtul părții vătămate este una tăiată, nu înțepată sau penetrantă după cum susține partea vătămată de unde rezultă că versiunea lui Varavva Ivan privind provocarea plăgilor tăiate în rezultatul smuncirii victimei Gaidai Alexandru pentru a se elibera din mâinile lui Varavva Ivan este adevărată, iar versiunea părții vătămate Gaidai Alexandru privind provocarea unei plăgi înțepate, penetrante în regiunea dreaptă mandibulară în așa fel încât lama cuțitului a penetrat țesuturile moi ale gâtului și a ieșit până în cavitatea bucală este neadevărată.

Având în vedere că versiunea circumstanțelor de fapt ale cauzei descrisă de către Varavva Ivan este una veridică, ținând cont de faptul că ambele părți implicate în conflict erau în stare de ebrietate (la stabilirea circumstanțelor urmând a se da preferință probelor materiale și abia în subsidiar declarațiilor), iar Varavva Ivan a aplicat cuțitele de bucătărie asupra lui Gaidai Alexandru în rezultatul unor insulte și încăierări, astfel încât, acțiunile sale au fost îndreptate exclusiv în vederea apărării de acțiunile agresive ale victimei pentru a-l imobiliza și alunga pe acesta din locuința sa, conchidem că Varavva Ivan nu a avut intenția de a-l omorî pe Gaidai Alexandru. Astfel, Varavva Ivan nu a prevăzut posibilitatea survenirii rezultatul socialmente periculos (curmarea vieții unei persoane), nu a urmărit și nu a acceptat acest rezultat, deși putea și trebuia să prevadă eventualitatea provocării unor plăgi tăiate periculoase pentru sănătatea și viața celui imobilizat cu cuțitele la gât.

În consecință, rezultatul socialmente periculos sub forma provocării unor plăgi tăiate s-a produs nu din intenția lui Varavva Ivan, ci doar din culpa acestuia, atunci când Gaidai Alexandru s-a smuncit pentru a se elibera (Varavva Ivan putea și trebuia să prevadă un asemenea deznodământ), astfel încât, în sarcina acestuia poate fi reținută doar vinovăția pentru provocarea leziunilor corporale ușoare, adică comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional și nicidecum comiterea infracțiunii de omor sub forma tentativei.

Or, dacă admitem concluzia primei instanțe atunci trebuie să răspundem la întrebarea care cauză independentă de voința făptuitorului l-a împiedicat pe Varavva Ivan să-și ducă până la capăt intenția de a curma viața lui Gaidai Alexandru, pentru că, dacă într-adevăr Varavva Ivan ar fi premeditat sau ar fi avut intenția de a-l omorî pe Gaidai Alexandru, atunci nimic nu l-ar fi împiedicat pe Varavva Ivan să-i aplice mai multe lovituri cu cuțitul lui Gaidai Alexandru, sau l-ar fi împiedicat pe Gaidai Alexandru

să părăsească locuința sa, urmărind în acest mod provocarea decesului acestuia în rezultatul hemoragiei.

Dacă pe corpul lui Gaidai Alexandru ar fi existat mai multe plăgi tăiate care ar fi confirmat faptul că Varavva Ivan l-a atacat pe acesta cu cuțitele, sau, s-ar fi depistat plăci înțepate sau penetrante aplicate în regiuni vitale potrivit versiunii descrise de partea vătămată, atunci s-ar fi confirmat intenția lui Varavva Ivan de a omorî o persoană. În speță, nu suntem în prezența unei asemenea intenții, ci suntem în prezența folosirii neadecvate a cuțitelor în cadrul unei încăierări în scop de imobilizare a agresorului, iar acest fapt a provocat victimei Gaidai Alexandru vătămări corporale ușoare.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând recalificarea acțiunilor sale.

Apelantul a invocat că urmărirea penală s-a efectuat cu încălcări ale normelor legale. Declarațiile polițiștilor, pe care i-a văzut pentru prima dată în sala ședinței de judecată, sunt false. Efectuarea percheziției locuinței a avut loc în lipsa sa, fapt care poate fi confirmat prin înregistrările video. Polițiștii au folosit cuvinte necenzurate, l-au amenințat, iar la rugămintea de a părăsi locuința, au aplicat pumnii, el fiind nevoit să se protejeze. Există divergențe în declarațiile părții vătămate, care dorea să-i transforme casa în una de toleranță și astfel să câștige bani.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2022, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, ca tentativă la omorul altei persoane.

Astfel, prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, iar afirmația inculpatului precum că dânsul nu este vinovat de fapta incriminată, se consideră declarativă, or, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Prin justificarea probelor cercetate, se consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Necâtând la faptul că inculpatul vina n-a recunoscut-o, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, bazându-se pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele:

declarațiile părții vătămate Gaidai Alexandr, martorilor Ganja Mihail, Ninicu Oleg și Mangîr Evgheni, specialistului Buga Marin;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03 aprilie 2021, cu anexă foto, potrivit căruia a fost examinat locul depistării victimei pe str. XXX, de la intersecția cu str. Alba Iulia, precum și cu permisiunea inculpatului Varavva Ivan a fost examinată locuința nr. XXX amplasată pe str. XXX, în cadrul căreia au fost ridicate urme de substanță de culoare brun-roșietică din spațiul public și din locuință, iar din apartamentul inculpatului au mai fost ridicate o cârpă cu urme de substanță similare, o porțiune de materie de pe salteaua din odaie cu urme biologice similare, iar de pe masa de la balconul locuinței nominalizate supra un cuțit și o lamă;

raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 19 mai 2021, potrivit concluziilor căruia, sângele victimei Gaidai Alexandr se atribuie grupei Oalfabeta/0(I), iar în spălăturile și fragmentele din petele de pe țesăturile sintetice, de pe cele patru fragmente de vată, țesătură și cuțit, lama cuțitului și maioul, ridicate din apartament nr. XXX, de pe str. XXX, mun. Chișinău, a fost depistat sânge uman, în care s-a constatat antigenul (H), ce corespunde grupei Oalfa,beta și astfel proveniența sângelui depistat din aceste pete de la Gaidai Alexandr, nu se exclude. De asemenea, în spălăturile de pe mânerul cuțitului a fost depistat sânge, a cărui determinare a apartenenței de specie, nu a fost posibil de stabilit din cauza cantității insuficiente de proteină în el;

raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 19 aprilie 2021, potrivit concluziilor căruia, la studierea documentelor medicale prezentate pe numelui Gaidai Alexandr, născut în XXX, s-au constatat „plăgi tăiate la nivelul gâtului pe stânga și regiunea mandibulară pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară, iar regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale prezentate, sunt accesibile pentru mâna proprie, însă nu sunt caracteristice pentru autoprovocare;

raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 21 aprilie 2021, potrivit concluziilor căruia, inculpatul Varavva Ivan nu suferă de vreo maladie psihică și este fără dereglări psihice, la momentul săvârșirii infracțiunii ce i se impută, tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, avea capacitatea de a-și da seama și dirija cu acțiunile sale, deci a acționat cu discernământ, iar în caz dacă în instanța de judecată va fi probată vinovăția lui Varavva Ivan, experții judiciari psihiatri pledează ca ultimul să fie recunoscut responsabil de fapta ce i se impută, totodată conform stării psihice, acesta nu prezintă pericol pentru societate și nu necesită aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical;

corpuri delictive, ridicate la 03 aprilie 2021, în cadrul efectuării cercetării la fața locului, recunoscute în acest sens prin ordonanța din 21 mai 2021 și transmise în Camera de păstrare a corpurilor delictive a IP Buiucani a DP mun. Chișinău, conform chitanței nr. 124 (f.d. 48-50, vol. I): a) două tifoane îmbibate cu substanță brună-roșietică împachetate și sigilate în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 1; b) un tifon cu substanță brună-roșietică împachetat și sigilat în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 2; c) un tifon cu substanță brună-roșietică împachetat și sigilat în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 3; d) un tifon cu substanță brună-roșietică împachetat și sigilat în

plic din hârtie de culoare albă cu nr. 4; e) un tifon cu substanță brună-roșietică împachetat și sigilat în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 5; f) un fragment din material cu substanță brună-roșietică împachetat și sigilat în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 6; g) un cuțit de bucătărie și o lamă de cuțit împachetate și sigilate în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 7; h) o cârpă cu substanță brună-roșietică împachetată și sigilată în plic din hârtie de culoare albă cu nr. 8.

Examinând probatoriul, se consideră dovedită indubitabil vina inculpatului Varavva Ivan în comiterea tentativei de omor, or acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile martorilor și probelor scrise care ar trezi dubii, nu sunt reținute.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, a fost apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 CPP și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Astfel, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 145 Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la viața persoanei.

Obiectul material al infracțiunii de omor intenționat îl formează corpul persoanei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 145 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de lipsire ilegală de viața a unei alte persoane; 2) urmările prejudiciabile și anume – moartea cerebrală a victimei 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Art. 27 Cod penal, prevede că, „Se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.”

Rezumând normele de drept în raport cu circumstanțe de fapt constatate, pe parcursul cercetării judecătorești s-a confirmat integral prezența în acțiunile inculpatului Varavva Ivan a laturii obiective a infracțiunii de tentativa de omor, astfel că în sensul dat, este reținut conținutul raportului de expertiză judiciară nr. XXX din 19 aprilie 2021, coroborat cu declarațiile părții vătămate Gaidai Alexandr și probele materiale.

Subsecvent, fapta prejudiciabilă a fost comisă prin aplicarea unei lovituri cu un obiect înțepător-tăietor reflectat într-un cuțit și o lamă de cuțit cu semne de confecționare industrială, care au format pe corpul victimei urmări prejudiciabile sub formă de plăgi tăiate la nivelul gâtului pe stânga și regiunea mandibulară pe dreapta, iar între leziunile corporale depistate și fapta comisă este legătură cauzală directă.

Astfel, deși inculpatul Varavva Ivan nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, însăși ultimul confirmă indirect circumstanțele de fapt imputate acestuia și descrise supra atât în instanța de fond cât și în faza urmăririi penale,

inclusiv în cadrul audierii sale, în special când acesta descrie faptul că victima locuia în domiciliul acestuia, că au consumat împreună băuturi alcoolice, că a avut loc un conflict între ei, că a utilizat cuțitul și lama de cuțit depistate ulterior în cadrul cercetării la fața locului și chiar inclusiv că au fost puse la gâtul victimei, infirmând însă restul circumstanțelor prin care se învinuiește de aplicarea unei lovituri victimei și susținând că de facto doar a încercat să se apere de victimă, ultimul care l-a agresat fizic inițial.

În contextul dat, la caz, latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului s-a manifestat prin faptul că acesta a încercat să lipsească pe victima Gaidai Alexandr de viață, însă din cauza independente de voința făptuitorului, acțiunile acestuia nu și-au produs efectele, deoarece victima a fost transportată la spital, unde i s-a acordat asistență medicală necesară.

Ca urmare, a tentativei de lipsire de viață, prin aplicarea loviturilor cu cuțitul, victima Gaidai Alexandr s-a ales cu vătămare corporală ușoară, fapt confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 19 aprilie 2021, prin care s-a constatat la Gaidai Alexandr: „plăgi tăiate la nivelul gâtului pe stânga și regiunea mandibulară pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară, iar regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale prezentate, sunt accesibile pentru mâna proprie, însă nu sunt caracteristice pentru autoprovocare (f.d. 58- 59).

Așa dar, inculpatul Varavva Ivan a comis o fapta prejudiciabilă manifestată prin aplicarea loviturilor cu cuțitul de bucătărie și o lamă de cuțit asupra victimei Gaidai Alexandr, iar ca urmare a vătămarilor corporale ușoare, se constată o legătură de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.

Astfel, în sensul dat, a fost realizată latura respectivă în speță, inculpatul Varavva Ivan a avut intenție de a-l omorî pe Gaidai Alexandr, or, între inculpat și victimă într-adevăr s-au iscat niște relații de ostilitate, desfășurate de inculpat într-un conflict spontan, în cadrul căruia ultimul a dorit și a admis faptul omorului lui Gaidai Alexandr, motiv care denotă instanței certitudinea privind manifestarea intenției directe la săvârșirea infracțiunii.

Totodată, deoarece inculpatul i-a aplicat lovituri cu cuțitul victimei, acesta urma să prevadă consecințele acțiunilor sale, or, inculpatul le-a prevăzut și le-a admis, intenționat, însă din cauza independente de voința făptuitorului, acțiunile acestuia nu și-au produs efectele.

Subsecvent, au fost apreciate critic declarațiile inculpatului, precum că acesta nu a avut intenția de a-l omorî pe Gaidai Alexandr, ci pur și simplu de a se apăra, or s-a constatat cu certitudine că acțiunile inculpatului au fost cu intenție, instanța ajungând la concluzia că inculpatul nu a urmărit scopul de a speria victima, ci de a suprima viața acestuia, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale și prevăzând urmările acesteia.

Mai mult ca atât, faptul că inculpatul Varavva Ivan își dădea seama de acțiunile sale comise, acesta fiind responsabil de fapta comisă, fapt confirmat prin raportul de

expertiză judiciară nr. XXX din 21 aprilie 2021, din conținutul căreia reiese că ultimul nu suferă de vreo maladie psihică și este fără dereglări psihice, iar la momentul săvârșirii infracțiunii ce i se impută, tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, avea capacitatea de a-și da seama și dirija cu acțiunile sale și deci a acționat cu discernământ, astfel că în caz dacă în instanța de judecată va fi probată vinovăția acestuia, experții judiciari psihiatri pledează ca ultimul să fie recunoscut responsabil de fapta ce i se impută, totodată fiind menționat că potrivit stării psihice, acesta nu prezintă pericol pentru societate și nu necesită aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical.

Subiectul faptei infracționale analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, astfel, că cade sub incidența acestei noțiuni.

Cu privire la faptul menționat de avocat precum că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, ci elementele contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod Contravențional, în sensul dat, opinia apărătorului la caz, este eronată, or prin probele administrate și cercetate supra s-a demonstrat contrariul celor invocate.

La caz, este probat faptul aplicării celor două lovituri în regiunea gâtului de către Varavva Ivan. Astfel, fapta pe care o comite făptuitorul depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni și în această ordine de idei, s-a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului au fost corect încadrate în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, la caz, s-a confirmat prin probe pertinente, concludente și veridice prezența atât a laturii obiective, cât și celei subiective ale infracțiunii de tentativă de omor în acțiunile inculpatului Varavva Ivan, or, din declarațiile părții vătămate se atestă că inculpatul l-a amenințat anterior cu omorul, în cazul când ultimul nu se va opri din „sforăit”, ce denotă motivul infracțiunii comise, dar și existența unui conflict iscat între participanți, la fel invocă că Varavva Ivan a venit și i-a spus cuvintele „acum primește ce este al tău”, iar când s-a trezit, i-a înfipt cuțitul în gât, din care s-a reținut o acțiune directă îndreptată spre lipsirea de viață a victimei, care creează un pericol iminent vieții acestuia, având în vedere că lovitura a fost aplicată cu ajutorul unui obiect tăietor, la caz cu un cuțit și într-o zonă vitală, adică în regiunea gâtului.

În baza celor menționate, s-a identificat și demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatului Varavva Ivan, sunt plasate anume sub aspect penal, fapta fiind dovedită prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele, iar în cele din urmă acțiunile acestuia just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

În contextul celor expuse, atât în cadrul instanței de fond cât și în apel s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Varavva Ivan, la 03 aprilie 2021, orele 02:00, aflându-se în ap. nr. XXX amplasat în blocul locativ de pe adresa mun. Chișinău, str. XXX, manifestând intenția să-l omoare pe Gaidai Alexandr, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, profitând de faptul că Gaidai Alexandr era în stare de ebrietate și a adormit în apartamentul nominalizat supra, a luat un cuțit de bucătărie și o lamă de

la cuțit, după care i-a aplicat două lovituri în regiunea gâtului, care este o regiune vitală a corpului uman, fapt confirmat atât prin declarațiile inculpatului Varavva Ivan, cât și prin declarațiile părții vătămate Gaidai Alexandr, prin declarațiile martorilor Ganja Mihail, Ninicu Oleg, Mangîr Evgheni, declarațiile specialistului Buga Marin, făcute în cadrul ședinței de judecată.

Referitor la motivele invocate în cererea de apel precum că, „(...) sentința judecătorească este nefondată”, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece sentința este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelului declarat de același autor, totodată, repronunțarea asupra argumentelor apelului nu poate duce la casarea sentinței contestate, or potrivit practicii CtEDO (Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011), Curtea a specificat că, „ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe.

Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CtEDO”.

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de apel, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei).

Astfel, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, cu intenție, care se pedepsește cu închisoare de la 10 la 15 ani, deși anterior a

fost judecat, nu a concluzionat pentru sine pericolul social al faptelor comise anterior, astfel că a continuat activitatea infracțională, comițând o nouă faptă ilicit, de lipsa circumstanței atenuante și a circumstanțelor agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, pedeapsa numită inculpatului fiind una echitabilă, numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

5. Avocatul Ruslan Cimpoi, declară recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal din motiv că fapta inculpatului întrunește elementele contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Recurentul indică că este inadmisibil să fie constatate totalitatea circumstanțelor importante cauzei penale în mod exclusiv în baza depozițiilor unei singure persoane Gaidai Alexandru.

Analizând versiunea expusă de către partea vătămată în raport cu cea expusă de către inculpatul se constată existența unor divergențe esențiale circumstanțelor de fapt, în care părții vătămate i-au fost provocate leziunile corporale, respectiv asupra intențiilor și motivelor care l-au determinat pe inculpat să folosească cuțitele de bucătărie împotriva părții vătămate.

Ținând cont că nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul cercetării judecătorești nu a fost posibil de stabilit originea și de înlăturat divergențele dintre cele declarate de partea vătămată și cele declarate de inculpat, instanța, în vederea stabilirii adevărului în cauză, trebuia să stabilească circumstanțele de fapt prin raportarea declarațiilor divergente date de partea vătămată și inculpat în coroborare cu probele materiale administrate în cauză, în special prin analiza și coroborarea cu Raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 19.04.2021.

Depozițiile părții vătămate vin în contradicție cu concluziile expertului, care a întocmit Raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 19.04.2021 urmează a fi apreciate critic de instanță, ca fiind lipsite de veridicitate pentru că nu sunt coroborate și susținute cu alte mijloace de probe materiale.

Raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 19.04.2021 – reprezintă o probă pertinentă, concludentă și inutilă soluționării cauzei potrivit art. 101 Cod de procedură penală deoarece din analiza atât a concluziilor expertului expuse în cuprinsul raportului, cât și din analiza depozițiilor date de expert în calitate de specialist în cadrul ședinței de judecată, conchidem că se confirmă anume versiunea circumstanțelor de fapt descrise de către inculpat, respectiv, se infirmă ca neconforme cu realitatea depozițiile date de către partea vătămată, deoarece pe gâtul părții vătămate au fost depistate 2 plăgi tăiate una pe partea stângă și alta în regiunea mandibulară pe dreapta - de unde rezultă că versiunea lui Varavva Ivan privind fixarea a două cuțite la gâtul părții vătămate este adevărată, iar versiunea părții vătămate privind aplicarea unei singure lovituri cu cuțitul în gât de către Varavva Ivan este neadevărată. Plaga depistată pe gâtul părții vătămate este una tăiată, nu înțepată sau penetrantă după cum susține partea vătămată de unde rezultă că versiunea lui Varavva Ivan privind provocarea plăgilor tăiate în rezultatul smuncirii victimei pentru a se elibera din mâinile lui

Varavva Ivan este adevărată, iar versiunea părții vătămate privind provocarea unei plăgi înțepate, penetrante în regiunea dreaptă mandibulară în așa fel încât lama cuțitului a penetrat țesuturile moi ale gâtului și a ieșit până în cavitatea bucală este neadevărată.

Având în vedere că versiunea circumstanțelor de fapt ale cauzei descrisă de către Varavva Ivan este una veridică, ținând cont de faptul că ambele părți implicate în conflict erau în stare de ebrietate (la stabilirea circumstanțelor urmând a se da preferință probelor materiale și abia în subsidiar declarațiilor), iar Varavva Ivan a aplicat cuțitele de bucătărie asupra lui Gaidai Alexandru în rezultatul unor insulte și încăierări, astfel încât, acțiunile sale au fost îndreptate exclusiv în vederea apărării de acțiunile agresive ale victimei pentru a-l imobiliza și alunga pe acesta din locuința sa, conchidem că Varavva Ivan nu a avut intenția de a-l omorî pe Gaidai Alexandru. Astfel, Varavva Ivan nu a prevăzut posibilitatea survenirii rezultatul socialmente periculos (curmarea vieții unei persoane), nu a urmărit și nu a acceptat acest rezultat, deși putea și trebuia să prevadă eventualitatea provocării unor plăgi tăiate periculoase pentru sănătatea și viața celui imobilizat cu cuțitele la gât.

În consecință, rezultatul socialmente periculos sub forma provocării unor plăgi tăiate s-a produs nu din intenția lui Varavva Ivan, ci doar din culpa acestuia, atunci când Gaidai Alexandru s-a smuncit pentru a se elibera (Varavva Ivan putea și trebuia să prevadă un asemenea deznodământ), astfel încât, în sarcina acestuia poate fi reținută doar vinovăția pentru provocarea leziunilor corporale ușoare, adică comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional și nicidecum comiterea infracțiunii de omor sub forma tentativei.

Or, dacă admitem concluzia primei instanțe atunci trebuie să răspundem la întrebarea care cauză independentă de voința făptuitorului l-a împiedicat pe Varavva Ivan să-și ducă până la capăt intenția de a curma viața lui Gaidai Alexandru, pentru că, dacă într-adevăr Varavva Ivan ar fi premeditat sau ar fi avut intenția de a-l omorî pe Gaidai Alexandru, atunci nimic nu l-ar fi împiedicat pe Varavva Ivan să-i aplice mai multe lovituri cu cuțitul lui Gaidai Alexandru, sau l-ar fi împiedicat pe Gaidai Alexandru să părăsească locuința sa, urmărind în acest mod provocarea decesului acestuia în rezultatul hemoragiei.

Dacă pe corpul lui Gaidai Alexandru ar fi existat mai multe plăgi tăiate care ar fi confirmat faptul că Varavva Ivan l-a atacat pe acesta cu cuțitele, sau, s-ar fi depistat plăci înțepate sau penetrante aplicate în regiuni vitale potrivit versiunii descrise de partea vătămată, atunci s-ar fi confirmat intenția lui Varavva Ivan de a omorî o persoană. În speță, nu suntem în prezența unei asemenea intenții, ci suntem în prezența folosirii neadecvate a cuțitelor în cadrul unei încăierări în scop de imobilizare a agresorului, iar acest fapt a provocat victimei Gaidai Alexandru vătămări corporale ușoare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

5.1. Declară recurs ordinar și inculpatul, solicitând recalificarea acțiunilor sale.

Recurentul indică că partea vătămată invocă motivul tentativei de omor ca fiind sforăitul. Însă există divergențe în declarațiile inculpatului, pe care le-a confirmat și specialistul și cele ale părții vătămate privind direcția loviturii cu cuțitul.

Auzind de nenumărate ori în adresa sa amenințări din partea părții vătămate, care spunea că este boxer și că a ispășit o pedeapsă cu închisoarea pentru vătămări corporale, încercând să-l lovească, inculpatul i-a pus cuțitul la gât, pentru a se apăra, a-l liniști și a-l alunga din locuința sa. Partea vătămată însă a încercat să se elibereze și să-l lovească și singur și-a aplicat o tăietură la gât, pe care inculpatul a observat-o doar când ultimul se încălța la ieșire. S-a oferit să-i lege rana cu tifon, însă partea vătămată a refuzat, a plecat la poliție să se răzbune, indicând că inculpatul a încercat să-l omoare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Însă, în recursul inculpatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens (*pct. 5.1. din decizie*).

Recursul avocatului este întemeiat pe art. 427 alin. (1) *pct. 10*) Cod de procedură penală, care prevede temeiul - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, dar fiind reproduse temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. (6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței* (*pct. 5. din decizie*).

În același timp, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, că s-

au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurenți.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind faptele incriminate inculpatului, încadrarea juridică a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, în baza probelor administrate, inclusiv declarațiilor inculpatului, părții vătămate și a martorilor Ganja M., Ninicu O., Mangîr E. și Buga M., ale expertului medico-legal Buga M., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03 aprilie 2021, cu anexă foto, raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 19 mai 2021, raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 19 aprilie 2021, raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 21 aprilie 2021, raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 19 mai 2021, corpurile delictive, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în acțiunile inculpatului a infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, deci faptei săvârșite fiindu-i i dată o încadrare juridică corectă.

Totodată, soluția instanțelor judecătorești coroborează totalmente cu prevederile art. 27 Cod penal, precum și cu jurisprudența națională, potrivit căror se consideră

tentativă de infracțiune acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul. Omorul intenționat este lipsirea ilegală și intenționată de viață a unei alte persoane. Moartea poate fi provocată prin orice mijloace sau instrumente, care trebuie să fie apte să producă rezultatul mortal prin ele însele sau prin întrebuințarea lor în anumite moduri, împrejurări sau condiții. Instanța de judecată, soluționând chestiunea de vinovăție în cazul infracțiunilor săvârșite prin omor, urmează să rezulte din cumulul tuturor circumstanțelor infracțiunii săvârșite, să țină cont, în special, de anturajul, modul de săvârșire a infracțiunii, arma utilizată, numărul, caracterul și localizarea rănilor și a altor leziuni corporale, comportarea anterioară a făptuitorului și a victimei, relațiile dintre ei etc. Absența urmării prejudiciabile, adică a morții cerebrale, demonstrează că omorul s-a întrerupt la etapa de tentativă. Tentativa de omor poate fi o tentativă întreruptă (neterminată), dacă subiectul nu a putut să-și continue fapta, intervenind anumiți factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe activitatea infracțională. În alte cazuri, tentativa de omor poate fi o tentativă perfectă (terminată), atunci când făptuitorul depune toate eforturile pe care le consideră necesare pentru lipsirea de viață a victimei și care în realitate au fost necesare pentru aceasta, fără ca fapta să-și fi produs efectul (*Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 24.12.2012, cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor*).

Or, împrejurările nominalizate se regăsesc în speța de pe rol, în cadrul cercetării judecătorești fiind prezentate probe certe, în special caracterul și localizarea rănilor, care dovedesc că inculpatul a acționat cu scopul de a omorî victima, deoarece i-a aplicat două lovituri un cuțit de bucătărie și o lamă de la cuțit, în regiunea gâtului, care este un organ de importanță vitală, deci inculpatul a depus toate eforturile pe care le-a considerat necesar pentru lipsirea de viață a victimei și care în realitate au fost necesare pentru aceasta, dar nu și-a putut duce intenția criminală până la capăt din cauze independente de voința lui.

Potrivit art. 17 și 27 Cod penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări. Se consideră tentativă de infracțiune acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Prescripțiile și împrejurările enunțate supra, conform relevanțelor conținute în descriptivul hotărârilor contestate, au fost luate în considerare de către instanțele de fond și de apel, care just au statuat că inculpatul a comis acțiuni intenționate de tentativă de omor asupra unei persoane, deoarece i-a aplicat două lovituri cu cuțitul și cu o lamă de cuțit în regiunea gâtului, care este o regiune vitală a corpului uman, adică perfect își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit și admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări, acțiuni care nu și-au produs efectul din cauze independente de voința lui.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință

soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CtEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În același timp, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în conformitate cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile vizate au constituit deja obiect de examinare în instanța de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite i s-a dată o încadrare juridică corectă, că inculpatului i s-a aplicat o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile ordinare de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Ruslan Cimpoi și de inculpatul Varavva Ivan XXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2022, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 23 decembrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico